

Ďakujem Ti, Pane

Katka

*Kľáčim tu Pane, pred Tebou
no v srdci smútok mám,
ľudia Ťa stále zrádzajú,
zostal si celkom sám.*

*Pane, som smutná tu,
no hrejú ma lúče z neba.
Každý deň sa mi ponúkaš
v tom malom kúsku chleba.*

*Hoci som nehodná,
občas mám v srdci boj....
Za lásku ďakujem,
za Tvoju! Ježiš môj!*

*Tou láskou ma celú naplňuješ,
ja zrazu veľkú radosť mám.
Kľáčim tu opäť pred Tebou,
nech nie si už nikdy sám.*

Podakovanie za úrodu

29-teho septembra sme sa spolu podakovali na sv. omši Pánovi za tohtoročnú úrodu na našich poliach, stromoch, záhradách, roliach, za všetko to, čoho nám tento roku doprial. Tento rok bol výnimočne úrodný a tak skutočne máme za čo ďakovať. Touto cestou ďakujeme aj žienkam, ktoré krásne vyzdobili náš farský kostol pri príležitosti tejto ďakovnej sv. omše. **ĎAKUJEME!**

Vypracovali členovia farskej redakčnej rady:

Katka Villínová, Michal Chúpek, Sonka Blašková,

Hanka Bútorová, pán farár Peter Franek

Pax et Bonum

- Pokoj a dobro -

*časopis farnosti
Narodenia Panny Márie Prečín*

3 /2018

úvodník

Dedičstvo otcov zachovaj nám Pane

V rámci prípravy na sviatosť birmovania sme chodili navštevovať starých ľudí do domova dôchodcov. Okrem iného to bola pre neskôr narodených príležitosť objaviť dnes už zabudnutý svet odchádzajúcej generácie. Bolo pre mňa prekvapením, že starí ľudia často viac spomínali na advent ako na Vianoce. Ku koncu života im v spomienkach ostávalo to ticho a pokoj v príprave na sviatky. Možno aj preto, lebo dnes to už nemohli zažiť. Ako povedala jedna pani: „Nikto pred štedrou večerou si nedovolil zaspievať koledu. To ticho bolo priam posvätné.“ Tradície a zvyky viedli ľudí k tomu, že krásu do života prináša to, čo je stáročiami overené, posvätné a nemenné. Tradičný sa povie aj konzervatívny. A napadá vás dobre, je to od slova konzervovať. Tradície uchovávali dobré, pekné veci. Nikto nebude konzervovať zhnité jablká alebo blato. Uchováваме to, čo poteší aj po čase. Dnes už sú žiaľ tradíciou aj koledy v Tesco od novembra, vianočný koncert v advente, svietiace tekvice 1. 11. a pod. „Konzervujeme“ si kadejaký odpad od prázdných ľudí, ktorí nepoznajú ani tradície, ani dôvod prečo vznikli. A tak napr. na dušičky mnohí chodia už len „páliť sviečky“ a spomínať. Ale stáročia platilo, že na cintorín sa chodilo modliť za duše v očistci (a nielen začiatkom novembra), že nedeľa bola zasvätená sv. omši a oddychu, že biele šaty u nevesty znamenali čistotu. Tradíciou bola sv. spoveď na prvý piatok, hody

Naši predkovia stáročia „konzervovali“ dobré zvyky a tradície, aby aj v ťažkých časoch prežívali pekné chvíle. Čas letí a opäť máme pred sebou sviatky zosnulých, za chvíľu advent, Vianoce. Pre skutočného kresťana je to čas, keď pomôže dušiam v očistci, čas, keď môže zažiť skutočné ticho a pokoj. Skutočná tradícia je poklad starých rodičov, ktorý má doma každý. Tak si dávajme pozor, aby aj o nás neplatili slová jedného múdreho človeka: „tak veľmi chceme dať našim deťom to čo sme nemali, že im zabúdame dať to čo sme mali.“

Rozhovor s diecéznym biskupom
Mons. Doc. ThDr. PhD.

TOMÁŠOM GALISOM

vzácnym hosťom na našich farských hodoch

Otec biskup, srdečne Vás vítame v našej farnosti v tento krásny slnečný deň. Spojila nás tu Božia láska a nesmierne sa tešíme, že aj Vy ste medzi nami ako milovaný otec našej rodiny.

Na úvod mi nedá nespýtať sa, v akej rodine ste vyrastali Vy?

/úsmev/... V tradičnej kresťanskej. Vyrastal som vo Vrútkach. Bol som najstarší z piatich detí. Určite to nebolo vždy ideálne detstvo, ale za čo som dodnes rodičom najviac vďačný, je to, že nás viedli k spoločnej modlitbe.

Otec bol železničiar a chodil na turnusy, ale vždy keď bol doma, povedal: "Deti, ideme sa modliť." Keď sa rodičia medzi sebou poharkali, tak povedal:

"Deti, chodte sa pomodliť." A hneď sme vedeli... /smiech/

Tak sme si prípadne modlitbu skrátili, zrýchlili – ako deti ☺.

Ako dieťa chodili ste rád na sv. omšu?

Miništvoval som. Vtedy sme mali ešte latinskú miništranciu. Svätá omša bola len jedna, a to ráno o šiestej. Každá sv. omša bola pre mňa vždy slávnosťou. Viete, pokiaľ nebudeme chodiť na sv. omšu ako na slávnosť, tak bude pre nás sv. omša len otroctvom a povinnosťou, ktorú si „treba“ splniť.

Kedy ste sa rozhodli stať sa kňazom?

Keď som chodil na strednú školu, chodili sme do dielní na pracovné vyučovanie a tam, keď sme už poupratovali, posadali sme si na „ponky“ a o všeličom sme sa bavili. To boli roky 1966-69 a našimi bestsellermi sa stali životopisy sv. Jána Bosca a Dominika Sávia. Boli sme mládež ako každá iná, túžiaca a hladná po dobre. A vtedy tam niekde skrsla túžba zapaľovať srdcia pre Krista, tak ako to vedel Don Bosco.

Výlet na bobovú dráhu

Skôr ako som začala písať tento článok, zaspomínala som si na tento úžasný deň...

Tridsiateho augusta sme sa vybrali do Oščadnice na horskú bobovú dráhu.

Neboli sme žiadne „fajnovky“ a kopec sme si pekne vyšliapali.

Iskričky v očiach sa nám objavili akonáhle sme uvideli bobovú dráhu.

Kto chcel zažiť väčší adrenalin, tak platilo pravidlo: Najťažší vyhráva.

Každú jazdu sme zvládli bez brzdenia a vychutnali sme si ju naplno.

Po ceste naspäť sme si stihli zahrať ďalšiu zaujímavú hru - sloník.

Dokonca sme stretli aj nášho prečínskeho maskota – medveďa a dali sme

s ním menší pokec a foto. Zastavili sme sa ešte na chutnej zmrzline

a celí vyštavení s dobrým pocitom sme prišli domov a podelili sa o všetky

dobrodružstvá s našimi priateľmi.

Za tento krásny výlet patrí veľká vďaka nášmu p. farárovi Peťovi.

ĎAKUJEME!

Sonka

fotografie z farských hodov

pokračovanie rozhovoru s diecéznym biskupom Tomášom Galisom

Ako reagovali Vaši rodičia na Vaše rozhodnutie zasvätiť svoj život Bohu?

Mama, tak ako každá mama, myslím, že sa vnútorne tešila, lebo ona voľakedy hovorila, že chcela ísť do kláštora, ale potom prišiel rok 1948 a rehoľné sestry už nechodili „po kvešte“ (=nechodili po žobraní s batohom na chrbte).

No a potom prišiel Martinský jarmok, otec sa zakukol do Kristíny /smiech/ a ona ho „ošacla“, že je dlhý ako deň pred výplatou, a on sa nedal odbiť.

Na Štefana prišiel na zábavu, na Nový rok s bukrétou požiadať o ruku a na fašiangovú nedeľu 12. februára bola svadba. Hotovo. Žiadne natáhovačky. ☺

Ako vnímate úbytok kňazských povolání ?

Teraz vidíme, že nieto detí, a keď niet detí, niet ani povolání. Ak Vy nebudete prijímať deti, tak nebude ani povolání. A teraz to rodičia tak ťažko nesú, keď majú jedno dve deti. A viete ako sa hovorí: „Ani Pánu Bohu oferovať, ani na semiačko nechať.“

Ako vnímate našu farnosť?

Každá farnosť má svoju úroveň, a ja sa teším, že začínate tak pekne tvoriť spoločenstvo. Lebo každá farnosť je spoločenstvo malých spoločenstiev. Aj Vy tu máte modlitby matiek, modlitby otcov, ružencové spoločenstvo. Ale okrem toho, každá rodina je vlastne spoločenstvo, je to malá domáca cirkev. No a my sa spoločne stretávame na eucharistii. Je veľmi potrebné, aby ste sa tu v kostole nemíňali len tak, ako dve električky. Tu je teraz na Vás, aby ste sa pozývali navzájom a žili evanjelium. Skúste sa v rodinách viacej modliť, lebo to je tiež v mnohých rodinách „španielska dedina“. Začnite postupne pomaličky. A uvidíte, že budú ľudia k sebe milší, lepši, láskavejší, úprimnejší, že nebude toľko ohováraní a intríg. To Božie bude vždy pomalšie rásť, tá burina bude vždy rýchlejšia. Ale Ježiš Kristus povedal: „Nechajte oboje rásť do žatvy, aby sa spolu s kúkoľom nevytrhla aj pšenica.“ A keď aj výsledky našej snahy neuvidíme hneď, veď máme kolená a máme eucharistiu, tak sa nemôžeme vzdať. ☺

Ako by ste povzbudil našich birmovancov, ktorí sa pripravujú na sviatosť birmovania?

Nech nezanedbávajú sviatosť zmierenia. Keď každý mesiac pristúpia k sv. spovedi, už si dávajú dušu do poriadku. V rodinách odprosujte jeden druhého. Sú to také detaily, na ktoré sme zabudli.

To som ja videl u mojich rodičov, a tiež všelijako bolo.

dokončenie rozhovoru s diecéznym biskupom

Tomášom Galisom

Aj ma mama veľakrát naháňala s „pracherom“/smiech/. Nezabúdajte, že nikdy nie ste sami. Je tu predsa ten, ktorý nás ubezpečuje, že kráča s nami, že je s nami, že zostane s nami až do skončenia sveta, že nám dal cirkev, ktorú pekelné brány nepremôžu. No ale v prvom rade musíme začať vieru žiť. Žiť a prosiť, aby sme to evanjelium v tej viere vládali žiť.

**Ako by ste povzbudil rodičov,
ktorí túžia vychovať deti Bohu na slávu a svetu na osoh?**

Dávajte si pozor na to, aby ste nikdy synovi nepovedali:

„Ty si taký babrák, ty nič nerobíš, ty nič nevieš, ty nič nedokážeš.“...

Alebo svojej dcére: „Ty si taká blbá, tebe treba všetko sto ráz vysvetľovať.“...

To je koniec. Viac za Vami ani jeden nepríde. Ale keď im poviete:

„Pod' so mnou, toto Ťa naučím.“ - to je prístup dobrého rodiča. V láske, доброте, veľkodušnosti. Mnohé drobnosti, na ktoré sme zabudli a potom sa nám to celé tak nejak rozsypalo. Ale keď Vy začnete, deti Vám pomôžu. Je to ako hra puzzle.

Nie vždy všetko trafíte na prvý krát, nie vždy všetko do seba hneď zapadne, ale spoločne máte šancu. Nemôžete čakať, že z tých Vašich detí budú hneď anjeli. Ale keď začnete, tak niečo z toho bude, keď nezačnete, tak nebude.

A na záver sa spýtame, aké stavebné plány máte v rámci našej diecézy?

O mesiac by mal byť konsekrovaný kostol na Rozkvet v Považskej Bystrici, je rozostavaný kostol v Žiline v Budatíne, ktorý by mohol byť tiež na budúci rok konsekrovaný. Treba začať s výstavbou kostola na sídlisku SNP v novovzniknutej farnosti Svätej rodiny, taktiež začíname s výstavbou fary v Prečíne... ☺

Vízií a potrieb je veľa a k ich uskutočneniu potrebujeme aj nadšenie, modlitby a obety mnohých z Vás.

**Otec biskup ďakujeme Vám za rozhovor a do ďalších rokov Vám vyprosujeme
veľa Božích milostí, mocnú ochranu Panny Márie a pevné zdravie.**

Hanka

FARSKÉ HODY

Aj tento rok sme v našej farnosti Narodenia Panny Márie mali farské hody. Pestrý program združil viacero veriacich z našej farnosti už hneď v piatok 7. septembra, kedy sme mali sv. omšu a po nej vzývanie Ducha Svätého pre žiakov a študentov.

V sobotu sme svoj podvečerný čas venovali sv. spovedi a sv. omši, na ktorej sme si mohli vypočuť náš nový spevokol „dospelákov“. Po nej sme mali spoločné modlitby otcov a matiek. Záver sobotného programu tvorilo pozeranie filmu na farskej záhrade o sv. Filipovi Nerim.

Nedeľný program tvorili tri sv. omše, kde tretiu slávnostnú celebroidal vdp. Jurko Bunčiak, farár z obce Pružina a rodák z našej farnosti z filiálky Bodina.

Po omši si mohli veriaci pri farskom kostole vypočuť melódie piesní DH Považanka.

Od skorých ranných hodín pripravovali šikovní kuchári Paľko Chúpek, Tonko Dvorščík, Peťo Villín, Paľko Bútora, Paľko Prašnický a Štefan Blaško ml. s pomocníkmi Michalom a Milanom na farskom dvore vynikajúci guláš, na ktorom si neskôr pochutnali všetci hodujúci.

Deti sa mohli vyblázniť na chodení po lane, jazde na koníkovi či pri maľovaní na tvár, o čom svedčila veľká skupina malých farebných hrdinov pobehujúcich po farskom dvore. ☺ Pre ženy bola pripravená súťaž o najlepšiu koláčik, ktorý vyhrala Ivka Čerňanská s lahodnou marlenkou. Svojou návštevou nás poctil náš diecézny biskup Tomáš Galis, s ktorým je v tomto čísle časopisu aj rozhovor, so svojím tajomníkom ThLic. Ľubomírom Majtánom. Nechýbal ani hosť Jurko Bunčiak a p. starosta Tonko Lagíň.

Veríme, že aj o rok sa môžeme tešiť na spoločné oslavy farských dní v našej farnosti, no hlavne oslave sviatku narodenia našej patrónky Panny Márie, ktorej sú venované tieto oslavy.

Michal